

Təhsil sisteminə keyfiyyətə xidmət edən bütün islahatlar məhz onlardan başlanır - “ibtidailər”dən. Öncə diaqnostik qiymətləndirmədən, sonra sertifikasyadan uğurla keçən ibtidai sinif müəllimi Natəvan Məmmədova müəllimlərin bacarıqlarını qiymətləndirən bu imtahanlardan əvvəl könülləri qazanıb. 1995-ci ildən bəri müəllimi olduğu Binəqədi rayonu Qəmət Abbasov adına 284 nömrəli tam orta məktəbin nüfuzlu, sevilən, valideynlərin ən çox seçdiyi müəlliminə çevrilib. Öncə sinfə, sonra məktəblə yenidən tanış olan balaca ürəklərə daxil olub. O gündən şagirdlərini öz balası bilib, onların sevincinə sevinib, onlarla birgə ağlayıb. Məktəb qapısından içəri girdiyi andan özünü unudub, ürəyi uşaqları ilə atmağa başlayıb.

“İbtidailər”in sevimli Natəvan müəllimi

Şəhid xəbəri ilə sarsıldı, müəllimlikdən güc aldı

Müəllimliyən bir addımlığında...

Natəvan Məmmədova 1968-ci il noyabrın 25-də anadan olub. Bakıdan xeyli uzaqda, Naxçıvan Muxtar Respublikasının Şahbuz rayonunda doğulub. Orta təhsilini də, ali təhsilini də Naxçıvanda alıb. Naxçıvan Dövlət Universitetinin ibtidai sinif müəllimliy ixtisası üzrə məzun olub.

Məzun olarkən olduğu qədər müəllimiyə başlayarkən xoşbəxt ola bilməyib. Baxmayaraq ki, həvəslə seçdiyi müəllimlik ixtisası ən şirin xəyalı, əsas hədəfi idi. Amma müəllimliyən bir addımlığında baş verənlər onu bu xəyalından uzaqlaşdırmış, xoşbəxtlik çox aralıda dayanmışdı. İkisi də uzaq görünürdü o günlərdə. Yenidən ailə qurduğu, sevdiyi,

xoşbəxt bir ömür keçirəcəyinə inandığı bir insanı itirmişdi: “1993-cü ilin dekabrında yoldaşım İlqar Məmmədov şəhid oldu. Ondən 4 ay sonra qızım dünyaya gəldi. Qızımı böyüt-

Müəllimlik arzularında qalacaq?

Halbuki yenidən təhsil sənədini alaraq müəllimiyə və-

kimi görmək atasının da ən böyük arzusu idi: “Müəllim olmağım atamın arzusu idi. Oxuyub bu peşəyə yiyələncəyim günü gözləyirdi. Onun dilə gətirdiyi arzular illər keç-

Müəllimlik sevgisi atadan qızına keçdi. Fəlakət o sevgini öldürəcəkdi, yoxsa əksinə, təsəlliyyə çevirib böyüdəcəkdi?”

Müəllimlik sevgisi Natəvan Məmmədovanın illərlə xəyalını qurduğu peşə idi. Gözünün önündə bir nümunə də vardı, ibtidai sinif müəllimi: “Müəllimliy sevdiren ibtidai sinifdə mənə dərs deyən Gülpəri müəllimim olub. Onun yolunu davam etdirmək istəmişəm”.

Başına gələnlər nə qədər ağır olsa da, həyatında ümid işığı da vardı: qucağında sevdiyinin yadigarı, ürəyində müəllimlik arzusu, əlində ona sinfə girmək hüququ verən təhsil sənədi. Elə bu dəyərlər ona həyatının sonrakı mərhələsinə hardan başlayacağını, hara istiqamətlənəcəyini göstərən ən yaxşı yol işarəsi idi. O da bu işarələri təqib etdi:

mədən işləyə bilmədim. Mə-nəvi və psixoloji durumum da buna imkan vermirdi”.

siqə, sinfə girməyə hüquq qazanmışdı Natəvan Məmmədova. Üstəlik, onu müəllim

dikcə mənəm hədəfim oldu. Müəllimiyə sevgi atamdan mənə keçdi”.

“1995-ci ildə iş üçün müraciət etdim və şəhid ailəsinin üzvü kimi dərhal işlə təmin olundum”.

“Məqsədimə çatmışam!”

Məktəbə işə alınması ilə sinfə girməsi bir olub Natəvan müəllimin. Uşaqlıqdan ürəyində bəslədiyi bu arzusunun reallaşdırmaq üçün vaxt itirmək

istəməyib: “Şagirdlərimi öz uşaqlarım kimi sevdim. Bunun nəticəsidir ki, 1995-ci ildə dərs dediyim uşaqlar həmişə məni axtarırlar. Şagirdlərimin nailiyyətləri məni çox sevindirir. Demək olar ki, sinfimin 90 faizi yaxşı nəticə qazanır. Şagirdim olmuş, yüksək vəzifələrdə çalışan nüfuzlu insanlar çoxdur”.

Natəvan müəllim məqsədinə artıq çatdığını düşünür: “Məqsədim Gülpəri müəllimim kimi bacarıqlı, vətənpərvər, millətinə bağlı şəxsiyyətlər yetişdirmək idi. Düşünürəm ki, məqsədimə çatmışam. Necə ki, mən ibtidai sinif müəlliminin yolunu davam etdirirəm, şagirdlərim arasında da mənim yolunu davam etdirənlər çoxdur”.

Ruhiyyə DAŞSALAHLI